

thi medens denne Skat kun vil indbringe Lidet, er den saa uretfærdig i sit Princip, at jeg ikke skjønner, at man ret vel vil kunne gaae ind derpaa. Jeg erkjender ganske vist Rigtigheden af Meget af det, som blev fremsført i det sidste Foredrag igaar af den høitærede Indenrigsminister til Begrundelse for Bibeholdelsen af en saadan Skat; men jeg vil dog tillade mig, imod hvad der blev anført, at yttre, at, naar man siger, at den Skat, der saaledes udføres af de forskjellige Classer af Næringsdrivende, væltes af disse over paa dem; de handle med, saa forekommer dette mig rigtig nok at maatte netop indeholde et Forsvar for den Mening, at man burde lade denne Skat bortfalde, idet jo de øvrige Skatteydere vilde komme til ogsaa at svare den, forsaavidt den nemlig af Næringsbrugerne væltes over paa dem. Der vil altsaa ikke med denne Ordning af Sagen være nogen Fordeel forbunden for hele den øvrige Klasse af Ydere, idet de, dersom den opstillede Theori er rigtig, ville fra Næringsbrugerne modtage den Skat, der oprindeligt er paalagt disse. Fra en anden Side betragtet, vil man paa den Maade consequent kunne komme til det Resultat, at man uden Fare kan paalægge Næringsbrugerne det hele samlede Skattebeløb, samtlige 357,000 Rd., hvorom der er Spørgsmaal; thi de ville jo vælte Skatten over paa de øvrige Ydere; deres Navn vil kun blive benyttet til en Postering af Skatten, men de ville ikke selv komme til at bide den, da de ville kaste den over paa de Andre; man vilde da saaledes have et beqvemt Rigningsapparat uden at behøve at gaae over til en Indtægtsstat; men jeg troer dog ikke, at denne Theori vilde vise sig saa rigtig, at jeg turde bode at lade den komme til Anvendelse i Praxis. Jeg skal ved Siden af det Øvrige, der igaar er anført om at bibeholde en Næringsafgift eller Classeskatt, gjentage, hvad jeg i forrige Session tillod mig at gjøre opmærksom paa, at der ved at beholde denne Næringsafgift vil opstaae den Beshynderlighed, at af 2 Næringsbrugere i samme Klasse, f. Ex. 2 Møllere, vil den ene komme til at svare Næringsstat og den anden ikke, eftersom Vedkommende har taget Borgerkab inden den 1ste April 1858 eller efter den Tid, da Møller-

næringsdrivende blev en bunden Næring. Det Samme vil være Tilfældet med en Deel andre Næringsdrivende, ligesom ogsaa de efter Næringslovens § 70 for Borgerkab fritagne Næringer vilde indgaae at medtages i denne Skat. Jeg kan derfor ikke skjønne, at der er Anledning til at gaae ind paa denne Næringsstat eller Classeskatt.

Min Hovedanke mod Loven, som den foreligger, er dog imidlertid i det Væsentlige den Indtægtsstat, som er opstillet. Jeg er ikke nogen principiel Modstander af en Indtægtsstat, naar man kun consequent vil gennemføre alt det, som hører med til, for at faae en virkelig Indtægtsstat, naar man vil skaffe sig virkelig Kundskab om Indtægten, saaledes at man er vis paa, at den Indtægt, som skal være Gjenstand for Skat, virkelig bliver udfunden; men jeg holder dog fremdeles meest af en Formue- og Leilighedsstat. Jeg troer, at det er den Skat, som modtages paa den bedste Maade af Befolkningen, og at man ved at udvilde Reglerne for Formueskattens Rigning vil kunne komme til en Skat, der i de fleste Tilfælde vil være retfærdig og billig; hvorimod den Indtægtsstat, som her er foreslaet, ikke paa nogen Maade, saavidt jeg skjønner, er billig. Jeg troer, at man maa vælge bestemt mellem de 2 Skatteformer, at man enten maa ville en Formue- og Leilighedsstat eller en Indtægtsstat, men at det, man har opnaaet ved Skatten, saaledes som den er foreslaet her i Lovudkastet, kun er, at man har faaet Skyggesiderne af begge disse 2 Skattesystemer, uden at man har fundet Lyssiderne. Man har ved Indtægtskatten, som den er foreslaet her, den samme Mangel, som ellers findes ved Formueskatten, at den vil beroe paa et Skjøn. Dette Skjøn er, saaledes som Lovudkastet foreligger, enten et Skjøn fra Rigningscommissions Side eller fra de Yderes Side, der selv angive sig til Skat. Den Ansættelse, som saaledes skeer fra Yderes Side, er ikke, som sædvanlig ved Indkomstskatten, søgt begrundet ved en fuldstændig og nøjagtig Opjærelse og Documentation af, hvad der er det sande Formueforhold; men i alt Væsentligt er det overladt til Yderen selv uden Legitimation at afgive dette Skjøn om, hvad han har i Indtægt,